

Εριξες ένα βλέμμα στη σύντομη ζωή σου
κι έφυγες
χωρίς να μας μιλήσεις ποτέ
Είπες πολλά με τη σιωπή της απουσίας σου

Ατενίζεις από τότε την αιωνιότητα
με βδελυγμία και πικρό μειδίαμα
για τη ματαιότητά της,
όπως της αρμόζει

Χάρισες τις πολύτιμες στιγμές σου
στην ανεμόσκονη του σύμπαντος

Κι ήρθες ξανά να μας θυμίσεις
τη δική μας προσωρινότητα

Έπραξες άριστα μικρή, παρθένα κόρη
Κι εμείς που συνεχίζουμε τάχα
Τι καταφέρνουμε;

Αναμονή δίχως εκπλήρωση.

Άγνωστη θα' ναι η μορφή μας
κι ας έχουμε περάσει όλοι από εδώ.

Δρ Πολυξένη Αδάμ - Βελένη

Διευθύντρια Αρχαιολογικού Μουσείου Θεσσαλονίκης

Από το Τετράπτυχο «Αρχαιολογικού Μουσείου Θεσσαλονίκης», 2011